

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3229/2020
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад Трговиште, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Младеновић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 98/20 од 25.02.2020. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 98/20 од 25.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 246/17 од 13.12.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени извршио насиље у породици над супругом ББ на начин ближе описан у изреци, изазивајући код ње осећај напетости, немира и страха. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженом одреде мере заштите од насиља у породици којима ће се наложити туженом исељење из породичне куће као и да му се забрани свако даље физичко и психичко узнемиравање супруге. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 3.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 98/20 од 25.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновани су ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду из

члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Без значаја је ревизијски навод о учињеној битној повреди из тачке 9. цитиране законске одредбе јер то не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је супруг сада пок. ББ која је преминула 18.06.2018. године (током ове парнице). У браку је рођено петоро деце, која су смештена у хранитељске породице. Тужени је физички и психички злостављао сада пок. супругу која је била ... болесник (...- ...), тако да су брачни односи супружника постали трајно и озбиљно поремећени. Из налаза и мишљења Центра за социјални рад у Трговишту од 24.07.2017. године и извештаја ПУ Врање, ПС Трговиште број 6/17 од 24.07.2017. године (који је сачињен након што је радница органа старатељства обавестила полицију), утврђено је да је приликом обављеног разговора са сада пок. ББ, она пријавила насиље у породици од стране супруга, наводећи да ју је он 23.04.2017. године, ударао дрвеним штапом у пределу леђа, груди и руку и песницом у пределу главе и испод десног ока, да се ујутру јавила лекару, да се осећала узнемирено и лоше због чега је тражила да буде хоспитализована. Сада пок. ББ је више пута пријављивала туженог због насиља и иста је боравила на психијатријском одељењу у Врању у периоду од 28.06.2017. године до 18.07.2017. године. Из потврде Здравственог центра Трговиште од 24.07.2017. године, утврђено је да се сада пок. ББ јавила лекару због задобијених повреда и да су јој прегледом констатоване лаке телесне повреде у виду крвног подлива на левој страни леђа, левог лакта и крвног подлива испод левог ока. У вези предметног насиља против овде туженог вођен је поступак пред ОЈТ у Врању у предмету Кт бр. 545/17, који је окончан решењем од 09.08.2017. године, којим је кривична пријава одбачена, јер се у том поступку сада пок. ББ приликом саслушања пред ОЈТ у Врању дана 09.08.2017. године, изјаснила да нису тачни наводи из пријаве и да тужени њу није тукао, већ да је крава гурнула и да су јој одатле повреде, а да се у пределу ока сама повредила, да не осећа страх, да се од супруга не плаши и да није угрожена. Правноснажном пресудом Основног суда у Врању К бр. 105/16 од 18.10.2016. године, тужени је оглашен кривим за извршено кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ према својој мајци ВВ због чега му је изречена казна затвора у трајању од три месеца.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно нижестепени судови налазе, да без обзира што су и тужени и сада пок. ББ негирали да је дошло до насиља у породици на начин како је напред наведено, из свих осталих доказа произилази да је тужени критичном приликом извршио акт насиља из члана 197. став 2. тачка 1. и 6. Породичног закона, а који акт насиља је сада пок. ББ пријавила и тражила заштиту од надлежних органа.

Насиље у породици дефинисано чланом 197. Породичног закона-ПЗ („Сл. гласник РС“ број 18/05), тако што је у ставу првом одређено да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно стање и спокојство другог члана породице, док су у ставу другом истог члана наведени карактеристични видови насиља у породици који се у пракси најчешће испољавају, уз одређење да се насиљем у породици сматра свако дрско, безобзирно, злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице.

Правилно тумачење наведене одредбе подразумева да, да би се радило о насиљу у породици, мора постојати јасна граница између жртве и насилника, при чему је члан породице – жртва насиља, подређен и немоћан у односу на члана породице који се сматра насилником, који вољно-дрским, безобзирним и злонамерним понашањем угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице (жртве). Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице за које, да би било квалификовано као насиље у породици, није неопходан одређени континуитет, већ је у одређеним ситуацијама довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици.

Супротно наводима ревизије нижестепени судови основано закључују да се понашање туженог може окарактерисати као насиље над сада пок. супругом, јер из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да је лекар ДЗ у Трговишту 24.07.2017. године, након обављеног лекарског прегледа сада пок. ББ и констатованих повреда, о предметном догађају обавестио Центар за социјални рад у Трговишту, који је туженог због насиља у породици пријавио ПС у Трговишту. Полиција поступајући по тој пријави извршила процену ризика и након тога му одредила меру удаљења из стана и привремену забрану да контактира жртву и прилази јој 48 сати (донето је решење о задржавању до 48 сати). Из извештаја ПУ Врање, ПС Трговиште број 6/17 од 24.07.2017. године, који извештај је изведен као доказ у првостепеном поступку, се може закључити да је и раније тужени више пута вршио насиље према сад пок. ББ. У конкретном случају ради о озбиљном и трајном злостављању и то психичком и физичком што је све заједно код сада пок. ББ довело до озбиљног угрожавања њеног психичког здравља и стварања осећаја озбиљне узнемирености и несигурности, а посебно страха који је она вербализовала приликом разговора у ПУ Врање 24.07.2017. године и у Центру за социјални рад у Трговишту 24.07.2017. године. Чињеница да је она своју изјаву касније негирала (у предмету Кт бр. 545/17, у коме су искази супружника сагласни) не може довести у сумњу чињеницу да је акт насиља у породици, како је напред наведено, извршен, па се не могу прихватити наводи ревизије да су нижестепени судови погрешно применили материјално право доносећи наведене одлуке.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Правилно је донета и одлука о трошковима парничног поступка на основу чланова 153. и 154. ЗПП.

Због свега наведеног, а с обзиром да се наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић